

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25605/2024
12.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Ирене Вуковић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3674/24 од 19.09.2024. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3674/24 од 19.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8573/22 од 21.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, дозвољено је преиначење тужбе као у поднеску од 29.01.2024. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћених месечних износа инвалидске пензије за период од августа месеца 2019. године до септембра месеца 2023. године, исплати појединачне месечне износе као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име неисплаћених месечних износа инвалидске пензије за период од августа месеца 2019. године до септембра месеца 2023. године исплати појединачне месечне износе као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 142.067,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3674/24 од 19.09.2024. године, одбијене су жалбе тужиоца и туженог и првостепена пресуда потврђена у ставовима првом, другом, трећем и четвртим изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка из става петог изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 125.192,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 28.06.2022. године, а вредност предмета спора је 915.435,09 динара. Тужилац је у поднеску од 29.01.2024. године преиначио тужбу и као вредност предмета спора означио износ од 1.446.348,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде од 1.094.054,65 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић